

«Кожен фініш — це, по суті, старт»

Очільник полтавської мистецької спільноти Юрій Самойленко відзначив 75-річний ювілей

Юрій Самойленко — митець, який не спочиває на лаврах, а постійно перебуває у творчому пошуку.

6 жовтня в Художньому салоні по вулиці Соборності в Полтаві відбулося відкриття ювілейної персональної виставки під назвою «Покликання» заслуженого діяча мистецтв України, доцента кафедри образотворчого мистецтва Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, голови правління Полтавської обласної організації Національної спілки художників України Юрія Самойленка.

Привітати ювіляра із 75-річчям прийшли шанувальники українського національного мистецтва, відомі в Полтаві особистості, які є соратниками й однодумцями Юрія Олексійовича в мистецько-просвітницькій і державотворчій діяльності, друзі-митці. Поряд із ним у цей особливий для ювіляра день була дружина, вірна супутниця життя, котра завжди підтримує pana Юрія й надихає на творчість, — Людмила Самойленко.

Юрій Самойленко, котрий удостоївся премій імені Миколи Ярошенка, Самійла Величка, Тетяни Яблонської, Преподобного Паїсія Величковського, ордена Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня, ордена Святого Архистратига Михаїла, багатьох інших відзнак, — людина з тих, котрі ведуть за собою. Про це не раз говорили під час презентації його ювілейної виставки. Багато хто не без підстав вважає, що обласна організація Національної спілки художників України не була б такою міцною й діяльною, якби свого часу її не очолив Юрій Олексійович. Як зазначила директор Полтавського художнього музею (Галереї мистецтв) імені Миколи Ярошенка Ольга Курчакова, очоливши спілку, він вдихнув у неї життя, започаткував багато помітних мистецьких акцій. Що й казати, життєвій силі й енергії цього молодого душею чоловіка можна по-доброму позаздрити. Варто зазначити, що Юрій Самойленко очолює обласну ор-

ганізацію Національної спілки художників України 25 років. Він зумів об'єднати навколо себе спільноту різних за характерами, думками, уподобаннями людей. Кажуть, що не розпоршив і не загубив жодного таланту. Робота ця нелегка, та в Юрія Олексійовича вистачає снаги ще й на власну творчість та творчі пошуки.

Картини Юрія Самойленка осіли в приватних колекціях за кордоном і в національному музейному фонді. На ювілейній виставці представлені роботи, виконані в найрізноманітніших техніках: тут є акварелі, пастелі, gobелени, олійний живопис і навіть лазерна пластика (нові спроби в металопластиці). Митець, який з його авторитетом міг би вже спочивати на лаврах і ділитися досвідом, випробує себе в нових техніках, бо йому це цікаво.

Твори Юрія Самойленка високодуховні, кожна картина має глибинний сенс. І навіть просто пейзажі стають епічними. Більшість картин pana Юрія складні за змістом. Та яка б із його робіт не була представлена на колективній концептуальній виставці — вона автоматично стає центральною, привертаючи пильну увагу відвідувачів.

Колега по мистецькому цеху, заслужений художник України Микола Підгорний відкрив публіці, яка зібралася на відкритті виставки, цікаві деталі, що стосуються цілісної й багатогранної особистості Юрія Олексійовича. Виявляється, пан Юрій свого часу навіть організував футбольну команду художників та й сам дуже вправно грав у футбол.

Прийшли привітати Юрія Самойленка із 75-річчям та відкриттям персонального вернісажу і працівники кафедри образотворчого мистецтва педагогічного університету, викладачем якої Юрій Олексійович є вже понад 20 років. Вони висловили сподівання, що він іще довго викладатиме студентам живопис, малюнок, вчитиме писанкарству й килимарству.

Вагомим є внесок Юрія Самойленка в утвердження національної церкви. Нікому, хто знає цю історію, не видасться дивним, що відомий художник прийняв сан диякона, а митрополит Православної церкви України Єпіфаній нагородив його орденом Святого Юрія Переможця. І ця нагорода заслуже-

на. Це підтвердив отець Микола Храпач, зазначивши, що Юрій Олексійович був надійною опорою українського священства, без нього нічого не відбувалося на терені церковному.

Генеральний директор Національного музею-заповідника українського гончарства в Опішні, доктор історичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Олесь Пошивайло в свою чергу сказав, що зазначений музей був створений значною мірою завдяки Юрію Самойленку: «Юрій Олексійович багато років об'єднував у нашому селищі гончарів, виводив їх на загальнонаціональну арену». І додав, що свого патріотизму пан Юрій не афішує, а тихо, спокійно робить державотворчу справу, утверджує на полтавській землі панування української мови, культури, мистецтва. Олесь Пошивайло назвав Юрія Самойленка великим подвижником.

Депутат Полтавської обласної ради, голова обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» Микола Кульчинський вважає, що в 75 років настає розуміння всіх глибин життя — це втілюється в творах, зокрема картинах... За його словами, завдяки Юрієві Самойленку він усім серцем полюбив творчість полтавських художників.

Кожна картина художника має глибинний сенс.

На завершення урочистостей публіку чекала дуже цікава новина: акціонерне товариство «Укрпошта» випустило серію поштових марок, де представлені роботи ювіляра. Хіба ж це не мистецький олімп для художника? Прямо на вернісажі в Художньому салоні відбулася церемонія погашення цих марок на конвертах календарним штемпелем зі змінною датою. Відтепер конверти з такими особливими марками уже є артефактом для колекціонерів, архівістів. Вони стали власністю і краєзнавчого музею.

«Хочу подякувати Богу за все, що є в моєму житті, — ска-

зав ювіляр Юрій Самойленко. — Я просто не міг стояти осторонь багатьох справ».

Щодо мистецтва, то пан Юрій зауважив, що дуже важливо бути щирим у творчості, зазначив, що любить матеріал, з яким працює, бо це засіб, що дає можливість означити свою позицію. А ще висловив вдячність дружині, наголосивши, що, мабуть, був би зовсім іншим, якби не її підтримка. Закінчив свій виступ ювіляр такими словами: «Кожен фініш — це, по суті, старт».

Наталія ЖОВНІР

Фото автора та Олександра РОЗУМА

Під час церемонії погашення марок, де представлені роботи ювіляра.